613/01

Den 19. februar 2001 blev i sag nr. 53.562:

xxxx xxxxxxxx xxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxx x

mod

Tryg-Baltica Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der i tilknytning til et lån i SDS tegnede ulykkesforsikring i Tryg-Baltica Forsikring, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har i skrivelse af 28/8 2000 til nævnet redegjort for sagen således: "Tvisten vedrører spørgsmålet om, hvorvidt det varige mén som følge af ulykkestilfældet den 1. januar 1994 udgør mere end 50%. Der skal indledningsvis gøres opmærksom på, at ulykkesforsikringen er tegnet i forbindelse med et lån i SDS den 20. juni 1990. Vi modtog den 3. april 2000 en anmeldelse fra Unibank vedlagt diverse bilag og efterfølgende den 31. maj 2000 en anmeldelse fra ..(klageren) vedrørende ulykkestilfældet den 1. januar 1994, hvor hun faldt over en flise og beskadigede venstre skulder. Af forsikringsbetingelsernes stk. 5.10 fremgår, at 'Hvis et ulykkestilfælde, der er dækket af forsikringen, bevirker, at den forsikrede bliver invalideret 50% eller mere, betaler selskabet forsikringsydelsen'. I henhold til forsikringsbetingelsernes stk. 5.10 afviste vi derfor den 13. juni 2000 kravet om invaliditetserstatning, idet den medicinske invaliditet (varigt mén) på venstre skulder som følge af ulykkestilfældet den 1. januar 1994 efter vores vurdering ikke oversteg 50%. Den 15. juli 2000 modtog vi klagen gennem Ankenævnet. Vi blev i denne forbindelse opmærksom på en tilsvarende sag, ankenævnskendelse nr. 49.912, hvor Ankenævnet har fortolket indgåelsen af kredit- og forsikringsaftalen således, at in-

validitet må forstås som erhvervsevnetab, når forsikrede ikke ved aftalens indgåelse har fået forsikringsbetingelserne, men alene uddrag heraf. På denne baggrund skrev vi den 26. juli 2000 til Ankenævnet, at vi ville indhente pensionssagens akter. Vi har nu modtaget alle pensionssagens akter, herunder alle lægelige akter som har ligget til grund for pensionstilkendelsen. Det fremgår af pensionssagens akter, at skadelidte den 5. februar 1997 blev tilkendt mellemste førtidspension svarende til et tab af erhvervsevne på 65% af Århus Kommune med følgende begrundelse: 'Der er lagt vægt på, at De har en beskeden teoretisk uddannelse, og at Deres lidelser i bevægeapparatet meget væsentlig nedsætter muligheden for fysisk arbejde. Der er desuden lagt vægt på, at De har haft et langt arbejdsliv med fysisk betonet arbejde, og at revalideringsmulighederne anses for udtømte'. Af førtidspensionsskema D punkt 3 fremgår følgende diagnose: kronisk belastningssyndrom, diffus artrofi af skuldermuskulaturen på begge sider, degenerative forandringer i supraspinatussenerne i begge skuldre samt nakke- og lændemuskelsmerter. Herudover fremgår det af førtidspensionsskema D punkt 4 hvilke lægeerklæringer, der har ligget til grund for tilkendelsen af førtidspensionen. Disse lægeerklæringer er også indhentet og vedlægges til Ankenævnets orientering. Endvidere fremgår det af førtidspensionsskema D punkt 5, at 'Ansøger er velundersøgt hos såvel speciallæger som psykologer og Revalideringsklinikken. Der er stor enighed om, at ansøger har et kronisk belastningssyndrom på baggrund af den hårde opvækst med såvel fysisk betonet arbejde medførende nedslidning, dels af lænderyggen, men især af begge skulderregioner, således at ansøger nu er stærkt bevægelseshæmmet i skuldrene…….'. Endvidere fortsættes der med: 'Samlet vurderer man, at ansøgers erhvervsevne, alene helbredsbetinget, varigt er nedsat med mindst halvdelen og muligvis med omkring 2/3.' Af ortopædkirurgisk speciallægeerklæring af 26. juli 1995 fra overlæge J.M. fremgår bl.a., at skadelidte allerede før ulykkestilfældet den 1. januar 1994, hvor hun slog venstre skulder, havde gener i begge skuldre. I konklusionen står der at 'Hun klager over konstante skuldersmerter, der viser sig både nat og dag og over en konstant væsentlig bevægelsesindskrænkning i begge skuldre, og dermed er hun ude af stand til at varetage arbejde. Hun har endvidere nogle moderate nakkesymptomer og lændesymptomer, der næppe i sig selv ville have været invaliderende. Ved den objektive undersøgelse finder man, at den undersøgte har en væsentlig aktiv bevægelsesindskrænkning i begge skuldre….'. Førtidspensionen er således tilkendt på baggrund af lidelser og degenerative forandringer i begge skuldre samt nedslidning i lænd og nakke, som ikke kan relateres til ulyk-

kestilfældet den 1. januar 1994, hvor generne i skadelidtes venstre skulder blev forværret. Det fremgår af forsikringsbetingelsernes stk. 2.10 og 2.30, at følger af ulykkestilfælde, hvis hovedårsag er bestående sygdomsanlæg og forværring af følgerne af ulykkestilfælde der skyldes en tilstedeværende eller tilfældigt tilstødende sygdom, ikke er dækket af forsikringen. Med henvisning til førtidspensionssagens akter og de lægelige oplysninger er det vores vurdering i samråd med vores lægekonsulent, at hverken méngraden eller erhvervsevnetabet som følge af ulykkestilfældet den 1. januar 1994 er 50% eller mere, idet der alene ved ulykkestilfældet den 1. januar 1994 skete en forværring af skadelidtes forudbestående gener i venstre skulder. Vi vurderer således skaden efter den medicinske invaliditetsskala (méntabellen) til 5%, hvilket er vurderet som en forværring af en forudbestående skulderlidelse. Vi mener ikke, at skadens beskedne omfang i sig selv kan begrunde et erhvervsevnetab på 50% eller mere, men derimod at tilkendelsen af pension skyldes andre forhold, der er den aktuelle skade uvedkommende. Som ovenfor anført kræves der i henhold til forsikringsbetingelsernes stk. 5.10, at forsikrede bliver invalideret 50% eller mere som følge af et dækningsberettiget ulykkestilfælde for at forsikringsydelsen udbetales. Vi må derfor fastholde, at vi ikke kan udbetale erstatning. Endvidere gør vi opmærksom på, at såfremt erhvervsevnetabet som følge af ulykken var over 50% ville kravet på erstatning være forældet i henhold til den 2-årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29, idet skadelidte har haft kundskab om sit krav på erstatning siden 5. februar 1997, hvor hun blev tilkendt førtidspension, og først anmelder kravet 3. april 2000."

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og har i klagen til nævnet bemærket, at hun ikke kan lave noget med sine skuldre, men at hun ville ønske, at hun kunne begynde at arbejde igen.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser: "**01 Hvad dækker forsikringen?** 01.10 Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde. … **02 Hvad dækker forsikringen ikke?** 02.10 Følger af ulykkestilfælde, hvis hovedårsag er bestående sygdomme eller sygdomsanlæg. … 02.30 Forværring af følgerne af ulykkestilfælde, der skyldes en tilstedeværende eller tilfældig tilstødende sygdom. … **05 Erstatning ved invaliditet.** 05.10 Hvis et ulykkestilfælde, der er dækket af forsikringen, bevirker at den forsikrede bliver invalideret 50% eller mere betaler selskabet forsikringsydelsen."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder, at årsagen til klagerens nedsatte erhvervsevne i det væsentligste skyldes forudbestående lidelser, som ifølge forsikringsbetingelserne er undtaget fra dækning. Da de direkte følger af ulykkestilfældet den 1/1 1994 således ikke findes at nedsætte klagerens erhvervsevne til halvdelen eller mindre, kan nævnet ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde erstatning for tab af erhvervsevne. Nævnet finder i øvrigt, at et krav er forældet efter den 2-årige forældelsesregel i forsikringsaftalelovens § 29, idet det efter tildelingen af mellemste førtidspension i februar 1997 må have stået klageren klart, at kravet i henhold til den tegnede forsikring var forfaldet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen